

« Ἡ δ' ὑβρίς, φασὶ δὲ τινες εἶναι τὸν αὐτὸν τοῦτον ὄρνιθα τῷ
 « πτυγί. * » — Οὗτος ἡμέρας μὲν οὐ φαίνεται διὰ τὸ μὴ
 βλέπειν ὁξὺ, τὰς δὲ νύκτας θηρεύει ὥσπερ οἱ αἰετοί· καὶ
 μάχεται δὲ πρὸς τὸν αἰετὸν οὕτω σφόδρα, ὥστ' ἄμφω λαμ-
 5 θάνεσθαι πολλάκις ζῶντας ὑπὸ τῶν νομέων. Τίττει μὲν οὖν
 δύο ῥά· νεοττεύει δὲ καὶ οὗτος ἐν πέτραις καὶ σπηλαίοις.
 Μάχιμοι δὲ καὶ αἱ γέρανοί εἰσι πρὸς ἀλλήλας οὕτω σφόδρα,
 ὥστε καὶ λαμβάνεσθαι μαχομένας· ὑπομένουσι γάρ. Τίττει
 δὲ γέρανος δύο ῥά.

ΚΕΦ. ΙΔ.

10 XIII. Ἡ δὲ χίττα φωνὰς μὲν μεταβάλλει πλείστας (καθ'
 ἐκάστην γάρ, ὡς εἰπεῖν, ἡμέραν ἄλλην ἀφίησιν)· τίττει δὲ
 περὶ ἐννέα ῥά, ποιεῖται δὲ τὴν νεοττιὰν ἐπὶ τῶν δένδρων ἐκ
 τριχῶν καὶ ἐρίων· ὅταν δ' ὑπολίπωσιν αἱ βάλανοι, ἀποκρύ-
 πτουςα ταμιεύεται. Περὶ μὲν οὖν τῶν πελαργῶν, ὅτι ἀντ-
 15 εκτρέφονται, θρυλεῖται παρὰ πολλοῖς· φασὶ δὲ τινες καὶ
 τοὺς μέροπας ταῦτὸ τοῦτο ποιεῖν, καὶ ἀντεκτρέφεσθαι ὑπὸ
 τῶν ἐκγόνων οὐ μόνον γηράσκοντας, ἀλλὰ καὶ εὐθύς, ὅταν
 οἰοί τ' ὥσιν· τὸν δὲ πατέρα καὶ τὴν μητέρα μένειν ἔνδον. Ἡ
 δ' ιδέα τοῦ ὄρνιθος τῶν πτερῶν, *ἐστι* τὰ μὲν ὑποκάτω ὠχρόν,
 20 τὰ δ' ἐπάνω, ὥσπερ τῆς ἀλκυόνης, κυάνεον, τὰ δ' ἐπ' ἄκρων
 τῶν πτερυγίων ἐρυθρά. Τίττει δὲ περὶ ἑξ ἢ ἐπτὰ ὑπὸ τὴν
 ὀπώραν ἐν τοῖς κρημνοῖς τοῖς μαλακοῖς· εἰσδύεται δ' εἴσω καὶ
 τέτταρας πῆχεις. (2) Ἡ δὲ καλουμένη χλωρίς διὰ τὸ τὰ